

jeg i øvrigt tilbageholde enhver Dom. Jeg vil hverken udtale mig for eller imod dette. Hvad den højtærede Minister der siger, maa staa for hans egen Regning, men hans Bemærkninger derom indeholde kun et Angreb paa den tidligere Ledelse af Finansministeriet. Ministeren kan ikke der rette noget Angreb mod Folketinget. Jeg tør derfor ikke anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ministerens Forslag under Nr. 5. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 6 skal jeg først henvise til, at den Bestemmelse, her er foreslaaet; nemlig at Funktionærer, ogsaa faste, under 25 Aar ikke faa Andel i Lønningstillæget, allerede har staaet paa 25—26 Aars Finanslove. Det kan derfor ikke, selv om Kredsen af Personer her er noget større, være noget saa fuldstændig urimeligt, hvad vi her have bragt i Forslag. Det maa tværtimod anses for en fornuftig og rimelig Bestemmelse. Naar den højtærede Minister saa siger: Ja, det var et Dyrtidstillæg, vil jeg dertil svare: Ja, det er formelt fuldkommen rigtigt, men jeg tror ikke, nogen for Alvor vil paastaa, selv ikke nogen af dem, der er mest ivrige til at hævde Tilstedeværelsen af Dyrtid i nærværende Øjeblik, at der i den lange Periode fra de sidste Aar i 70erne til midt i 90erne med nogen Føje kunde tales om Dyrtid. Naar Bestemmelsen alligevel har staaet paa Finanslovene i den Skikkelse, den har, er det af den Grund, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) med Føje gjorde gældende i Mødet i Lørdags, at det er overmaade vanskeligt, naar man en Gang har vedtaget et saadant midlertidigt Lønningstillæg at komme bort derfra igen, før man faar en Revision af den paagældende Gruppe af Lønninger i Almindelighed. Det har været os fuldstændig klart, men det er os heller ikke uvelkomment. Det er et Hovedpunkt, hvor vi mene, at hvad vi byde, er langt bedre, end hvad Ministeren foreslaar; men saa maa man ogsaa tage Konsekvenserne deraf i denne Retning. Men dertil kommer, at naar vi se paa den Oversigt, som Udvalget har faaet fra Ministeriet om Antallet af Personer i de forskellige Afdelinger af Statstjenesten, som omfattes af Lovforslaget, — det vil sige Ministerens Lovforslag — og som i

alt andrager 21,800, saa se vi, at af disse 21,800 Personer over 9,000 høre til Statsbanerne, og nu er det jo oplyst af Medlemmer af Jernbanekommissionen, at det Spørgsmaal har været Genstand for meget alvorlig Overvejelse, om man ikke burde gaa til overhovedet ikke at give Personer under 25 Aar fast Ansættelse i Statens Tjeneste. Jeg ønsker ikke at optage en Diskussion om dette Spørgsmaal, men jeg tror, at man kan sige, at der er overmaade meget, der taler for en saadan Regel. Jeg har ikke selv haft Sæde i Jernbanekommissionens Lønningsudvalg, og jeg kender ikke saa nøje alle de enkelte Overvejelser, der have ledet til dette Forslag, men jeg kan sige, at Tanken derom har mødt en vis Tilslutning, og har været betragtet som en naturlig Kompensation for de betydelig forøgede Lønninger for de lavere Lønningsklasser, som Kommissionen i øvrigt agter at bringe i Forslag. Og idet jeg stadig henviser til, hvor stor en Del af det samlede Personantal, som Statsbanedriftens Funktionærer udgør af de Personer, der overhovedet omfattes af Lovforslaget, maa det sikkert siges at foregribe Frugten af Jernbanekommissionens Arbejde, naar vi her forskelsløst vilde give ogsaa Personer under 25 Aar det her omhandlede Tillæg. Det er af principielle Grunde, at jeg ikke tør anbefale at gaa med dertil, efter at have konfereret med adskillige af Udvalgets Medlemmer. Jeg skal bemærke, at det neppe er noget væsentligt finansielt Spørgsmaal i og for sig; vi mangle i øvrigt ethvert Middel til at bedømme, hvor meget det vil betyde at man medtog eller undtog Personer under 25 Aar. Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet er meget stort, navnlig naar man tager Hensyn til, at Forslaget i Forvejen kun omfatter „enhver i Statens Tjeneste den 1ste April fast ansat Person“; men det har en ikke ringe principiel Betydning. Jeg tør derfor ikke anbefale at gaa til det, uagtet jeg meget godt kan forstaa, at der er nogen Stemning derfor. Dette om dette Punkt. Derimod er det mig bekendt, at det Spørgsmaal ogsaa har været paa Bane, om man ikke i det mindste burde tilstaa det her omhandlede Tillæg til gifte Funktionærer under 25 Aar. Dette maa jeg bestemt fraraade. Det forekommer